

Een andere tweedeling om je bijbel te lezen

Hebr.11: De geloofsgabbers zagen Hem al komen

“O onverstandigen en tragen van hart, dat jullie niet geloven al wat de Profeten gesproken hebben! Moest de Christus dit niet lijden om in Zijn heerlijkheid in te gaan?” zei Jezus tegen de Emmaüsgangers bij wie Hij langszij was gegaan. “En Hij begon bij Mozes (Torah) en de Profeten (Nevi'im) en de Psalmen (Chetuvim) en legde hun uit al wat in de Schriften betrekking op Hem had” (Lucas 24:25-27, 44-45).

Wat een heerlijke bijbelstudie kregen de Emmaüsgangers. “Was ons hart niet brandende in ons toen Hij de Schriften met ons opende?!” zeiden ze verbijsterd tegen elkaar toen de opgestane Jezus weg was. Ze snaptten het allemaal ineens. Ze waren zo verrukt dat ze direct opstonden en terug snelden naar de elf apostelen in Jeruzalem (24:33). Ik had er wel bij willen zijn.

De 3 delen van de Tenach

Jezus refereert in Zijn gesprek met hen in Lucas 24 aan de 3-delige Tenach. Is het niet beter dat wij de term Oude Testament maar gewoon gelijk geheel afschaffen, of, als ons dat te gortig wordt, in ieder geval beter uitleggen? Het Oude Testament is niet oud en het is geen testament. De verbonden die God erin met mensen sloot, “sneed” (כָּרַת), zijn niet afgeschaft, maar allemaal nog steeds van kracht. In Jezus Christus worden ze allemaal vervuld. Jezus is de erfgenaam van de verbonden omdat ze eeuwig zijn (2Cor.1:20). Hij schafte de beloften van God aan de vaders niet af en verving ze niet maar bevestigde ze met Zijn komst (Matt.5:17-19, Rom.15:8). Ze zijn in de hemel geactualiseerd, wanneer Hij terugkomt worden ze allemaal ook op aarde gerealiseerd. In Hem zijn alle beloften en verbonden “ja en amen” (2Cor.1:20)! Dat is een reden om je aan Zijn broekspijpen vast te grijpen (1Thess.4:16-17).

Een andere tweedeling

Zelf hanteer ik een andere tweedeling wanneer ik mijn bijbel lees, die dichter staat bij de metanarrative waar de Schrift over gaat, Gods uitleg van de werkelijkheid.

Ik lees de bijbel met de tweedeling Genesis 1-11, de schepping en het probleem van de mens, en Genesis 12-Openbaring 22, Gods oplossing.

Het verhaal gaat van Paradise Present in Genesis 1-2 en Paradise Lost in Genesis 3 naar Paradise Promised, Paradise Prophecied, Paradise Proclaimed en Paradise Regained in Openbaring 22, heeft een theoloog eens gezegd. Eind goed al goed, voeg ik eraan toe: De laatste bladzijde van de bijbel vertelt ons dat het Paradijs weer open zal zijn, dat wij de lekkerste cappuccino zullen slurpen van de superbonen van het Paradijs en een hemels lijf zonder rimpels en ouderdom zullen hebben (1Cor. 15:51-52) en dat de tent van God, God Zelf, in ons midden zal zijn (Opb.21:3). N.T. Wright heeft gelijk: “Westerse kerken blijven het maar hebben over ‘naar de hemel gaan’ of ‘naar de hel gaan’ als het raamwerk van het Evangelie maar het verhaal van de Schrift gaat niet over ons die ergens naartoe gaan, maar over de Schepper die bij ons komt wonen”. Presence. God heeft altijd bij de mens willen zijn. Daarom kwam Hij in Israël in de tabernakel en de shekina in de Tempel (1Kon.8), kwam Jezus en komt Hij sinds Pinksteren in en over miljoenen met de Heilige Geest. Maar the best is yet to come en de Geest profeteert daarover in ons midden (Efz.1:14).

Gods oplossing vanaf Abram

Gods oplossing begint met Abram vanaf Genesis 12:1. Eigenlijk begint Gods profetisch programma niet met Abram in Genesis 12:1 maar met zijn vrouw, Sarai, in Genesis 11:30. Een pikant detail: Gods herstelprogramma begint gelijk met een probleem. Ik bedoel niet de vrouw maar dat de tekst expliciet vertelt dat Sarai onvruchtbaar is en geen kinderen kan krijgen terwijl God vier verzen verderop Abram belooft hem tot een groot volk te maken. Wat had God in gedachten? Wat zou Abram hebben gedacht toen God dat zei? Er was geloof voor nodig en Abram had het of kreeg het (Gen.15:6): Hij deed dan ook direct wat God van hem vroeg en ging met Hem op weg – terug naar waar het Paradijs was, Jeruzalem en het Land (Gen.12-14). Bij God is niets onmogelijk en Hij gebruikt menselijke onmogelijkheden als Zijn middel om Zijn faam op aarde bekend te maken.

Jezus Christus: twee komsten

Als je Genesis 1-3 en Genesis 1-11 niet gelooft, dan hoef je de rest van de bijbel niet te lezen. Dan kun je je bijbel gelijk dichtdoen. Als je het probleem niet erkent, dan heb je Gods remedie, Gods oplossing immers niet nodig. Als je het wel gelooft, als waar aanneemt wat God ons in de Schrift in die eerste hoofdstukken laat zien als Gods visie op de wereld, dan wil je gauw doorlezen. All the way.

Lees ‘m in een ruk uit nu je weet dat de Schrift vanaf Genesis 12 anticipeert op de komst van Christus in Israël en de verzoening die Hij bewerkte aan het Kruis op Golgotha en daarna Zijn opstanding, zou ik zeggen. Als je het ziet, dan snap je het. Dan kun je niet stoppen met lezen. Abraham zag Hem al komen in zijn dagen en sprong er van blijdschap bij op (Joh.8:56-58). Abraham profeteerde over Hem toen hij op Moria in Jeruzalem tegen Izaak die zich afvroeg waar het te brengen offer was, zei: Adonai Yireh (יְהוָה יִרְאֶה)! “Op de Berg des Heren zal Hij gezien worden” (בְּהַר יְהוָה יִרְאֶה).

Dáár zal God Zich in een Offer voorzien (Gen.22:14). Dáár bewerkte God de verzoening van Israël en de volkeren, door een Jood. Dáár stond het Kruis. Dáár komt Hij terug. Die dag ging Abraham met Izaak, de zoon waar alle beloften aan hingen de berg Moria op om hem terug te geven (Gen.12:2, 21:12, Heb.11:13, 17-18). Die Dag ging de Vader met Zijn

Zoon waar alle beloften van God en herstel aan hingen de Berg op naar Golgotha en gaf Hem en ontving Hem uit de dood terug toen Hij opstond (Gal.3:16, Matt.26-27).

Geloven is zien en Abraham zag Hem.

Toppunt van de heilsgeschiedenis

Want een ding staat vast: Jezus Christus is Gods oplossing voor alle problemen. Hij is de finale Koning, Priester en Profeet, begint de schrijver van de Hebreeënbrief gelijk te pennen zonder zijn publiek eerst te groeten en zegenen (Heb.1). Hij is de Vredevorst die aan alle oorlog, conflict en vijandschap een einde maakt, profeteren de Profeten en pent Paulus aan de Efeziërs (Jes.7:14, Jes.11, Micha 4, Jes.9:1-6, 7:14, Efz.2, 1:9-10). Hij is het die Zich ontfermt over Israël met diepe affectie, die al Zijn volksgenoten aan Vader's boezem drukt (Lucas 1:78, Matt.23:37-39, Rom.11:25-32). Wat een hoop. Wat een vooruitzicht. Zijn voeten zullen op de Olijfberg staan (Zach.14:4). Hij zal de Troon van David nemen en de wereld regeren (2Sam.7:13-16, Jes.9:5-6, Luc.1:32-33, Dan.7:27, Opb.19:11-Opb.22). En alle geloofsgabbers, de gibboriem, de geloofshelden, zagen Hem al komen, en met Hem de wederoprichting van alle dingen (Heb.11, Hand.3:19-21).

Hij is de rode draad in de Schrift. Hij is het toppunt van de heilsgeschiedenis. Hij is de klepel in de klok. Zou Hij het hierover met de Emmaüsgangers hebben gehad toen Hij bij hen langszij kwam, naar hen luisterde en daarna de Schriften met hen opende?

Zien wij Hem ook? Yeshua Hamaschiach bo!